

INDHOLDSFORTEGNELSE:

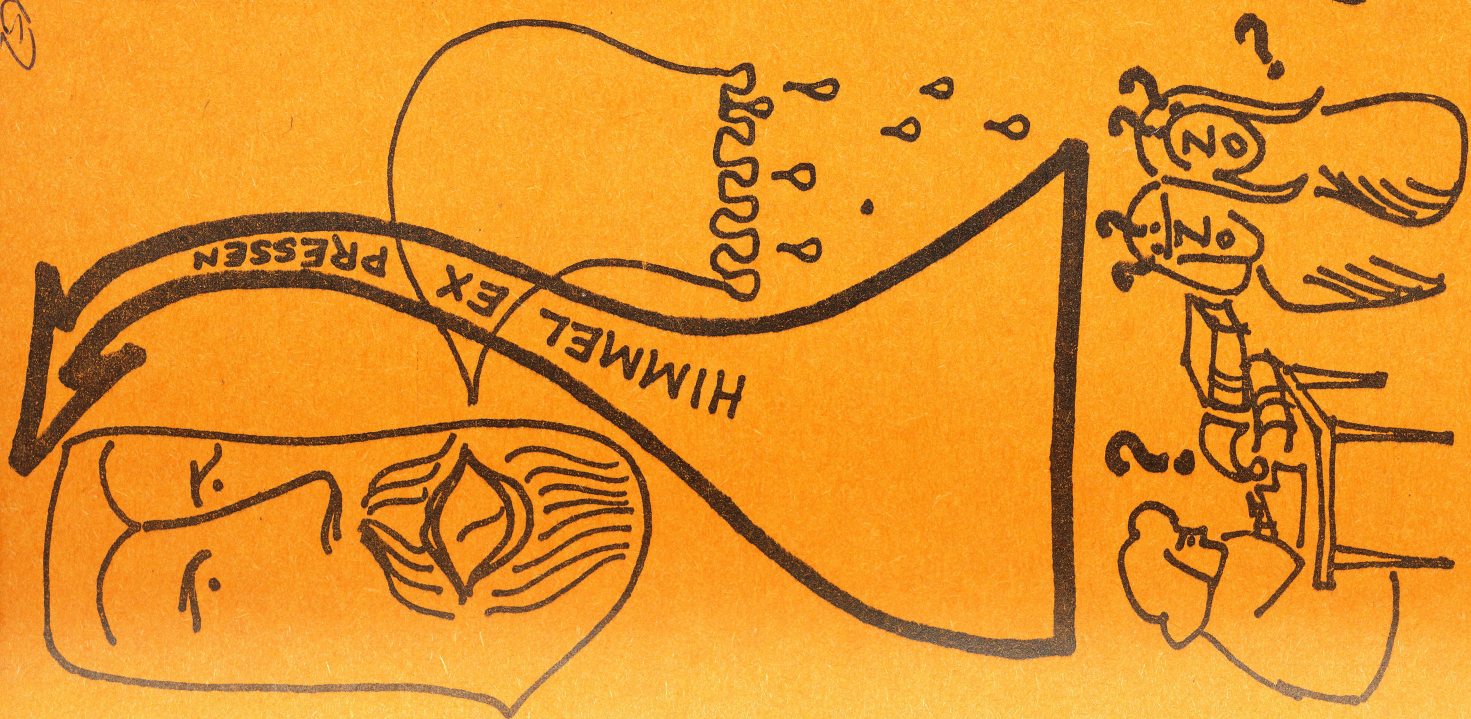
- I. Indledning ved Frontbladgruppen (1-3)
- II. Diskussionsoplæg fra undergr./lok.front.
 1. Tværfag O (4-5)
 2. Frontbladgruppen (6-10)
 3. Dansk AU (11-12)
 4. Fagkritisk gruppe, Litt. historie (13-14)
 5. Rådet (15-16)
- III. Per Riis' tegneserie (17-22)
- IV. Om antikapitalistiske grupper udenfor institutionerne (23-24)
- V. Meddelelse fra Romansk Fagfront om læsekursus i portugisisk. (25)
- VI. Thue Tobiasen: Frontpolitik og organisation m.v. 3. del (26-42)
- VII. Tobisserne (43)
- VIII. Midtersiden: Undervisningsassistent-sangen : Jan Knus

DEADLINE: onsdag d.17.3.76. kl.12,00.

FBG.

EM 20

FAGKRITISK FRONTBLAD

Indholdet i dette frontblad har følgende baggrund:

Det er først og fremmest oplæg fra lokale AU og aktivgrupper indkaldt af FFAU for godt 14 dage siden (jvf. kommentaren til FFAU-udsendelsen d.9.2.76., der er medtaget senere i vores indledning).

Det er den ene del af oplæggene i FB 7.

Den anden del er en rest fra 1975, som vi stadig har liggende, nemlig 3. og sidste del af Thue Todiasens (TT) mammutoplæg som blev sendt 1. gang i FB 5.

Vi har med denne udsendelse fået "slået dragen ihjel", og det kan ikke gentages tit nok, at det er både 1. og sidste gang et oplæg af en sådan størrelse kommer i FB (i hvert fald med den nuværende FBG-sammensætning). Næste gang må TT eller hvem det nu kan være gå til Fagtryk og diskutere en eventuel udgivelse med dem!

Hvad angår føljetonens 3. del har redaktionsgruppen foretaget nogle forkortninger, hvilket har sin begrundelse deri, at visse af TT's betragtninger er uaktuelle for situationen i FF nu og faktisk er anakronistiske. I modsætning hertil mener vi det mere væsentligt at få et bud på nogle af de igangværende aktiviteter (eksempelvis undergruppernes arbejde), således at vi kan initiere diskussionen omkring disse. (Derfor begynder TT's 3. del osse direkte med hans vurderinger (fra 75) m. FB, Fagtryk, Frontfond etc..). Dog vil vi lige pege på en enighed med TT, noget han formulerer i en bisætning: "Hvor bliver vurderingen af sommerskolen af?" Ja, for den findes ikke i oplægget om skolingsstrategi (Jan. 76)!

Hvis vi går tilbage til den 1. del af oplæggene vil vi her og nu som orientering for FF's medlemmer oplyse om hvilke initiativer, der er blevet taget fra FFAU's side:

TIL ALLE ARBEJDSUDVALG OG AKTIVGRUPPER.

Arbejdsudvalg i Fagkritisk Front har diskuteret den aktuelle situation centralt og decentralt i Fronten. Aktivitetsniveauet centralt har været lavt i januar, og det har ikke været muligt at få foretaget hverken en vurdering af aktiviteterne i efteråret (specielt november/december), eller et initiativ til præcisering af de politiske arbejdsopgaver for Fronten og dermed arbejdsudvalget her i foråret. Decentralt er der en mængde problemer på Humaniora og Psykologi som indtil videre blot er blevet omtalt i au, men som åbenbart har baggrund i problemer der også spiller ind på au's arbejde.

De organisatoriske (minimal)funktioner centralt skulle være sikret (fagtryk, skoling, frontbladet, aktionsfonden og sekretariatet). Derimod er lortet en del politisk ude og skide. Og det er altså ikke kun på det centrale niveau at der er problemer.

DERFOR HAR AU BESLUTTET AT SETTE GANG I EN POLITISK DISKUSSION OM FRONTENS AKTUELLE POLITISKE OG ARBEJDSVÆSSIGE SITUATION. Det gør vi på den måde, at vi opfordrer samtlige lokale au og aktivgrupper på centralt og decentralt niveau til at formulere sig på 2 spørgsmål:

- 1) EN VURDERING AF ARBEJDET I EFTERÅRET (specielt november og december). Hvad var de politiske intentioner, hvilke arbejds- og organisationsfor-mer brugte vi, hvilke resultater blev opnået? En vurdering af disse ting må nødvendigvis blive (selv)kritisk.
- 2) RETNINGSLINIER FOR ARBEJDET I 1976 (specielt forårssemestret). Hvilke er-faringer kan vi drage af efteråret? Hvilke arbejdsopgaver skal sikres centralt og decentralt? Hvilke politiske nyudviklinger er de væsentlig-ste? Hvilke organisations- og arbejdsformer kan vi bruge? Spørgsmålene her skal ikke "besvares". De er kun anført for at tenafor-mulingerne ikke skulle blive alt for uigennemskuelige.

Vi regner med at arbejdsudvalg og aktivgrupper vil kunne formulere sig på disse problemstillinger i løbet af de kommende fjorten dage. Vi regner end-videre med at arbejdsudvalg og aktivgrupper vil kunne formulere deres op-fattelse på maximum 4 (A4-)sider.

Det materiale der foreligger om fjorten dage vil derefter blive bragt i Frontbladet sammen med en redegørelse for, hvordan arbejdsudvalget mener at de efterfølgende diskussioner kan køre. På arbejdsudvalgsmødet den 2/2 diskuterer vi dels muligheden for et diskussionsseminar i begyndelsen af marts (evt. allerede slutningen af februar), dels overvejede vi andre mø-de- og diskussionsformer. Vi udskød imidlertid fastlæggelsen af en diskus-sionsform til om fjorten dage, når vi kender materialet. DET BETYDER AT ARBEJDSUDVALG OG AKTIVGRUPPER OGSÅ OPFORDRES TIL AT FORMULERE SIG PÅ, HVORDAN DISKUSSIONEN KAN KØRE ORDENTLIGT. I kan evt. møde op til arbejdsud-valgsmødet den 16/2, hvor den side af sagen skal fastlægges. (På arbejdsud-valgsmødet den 9/2 regner vi med at kunne tage en foreløbig diskussion om sagen her, på baggrund af informationer fra lokalarbejdsudvalg og aktiv-grupper.)

VIDERE MED UDVIKLINGEN AF EN FRONTPOLITIK:

3

NEJ TIL NEDERLAG:

Rød Front

Arbejdsudvalget

(Arbejdsudvalgets understregetninger).

Dette er gengivet i sin fulde ordlyd.

Imidlertid dukkede der ikke tilstrækkelig mange folk op (8-10) til at AU-mødet kunne løbe af stablen, så det løb ud i sandet i stedet for:

Hvad angår oplæg havde følgende fundet vej til FB's kasse: Au på Dansk, Tværfag O, Fagkritisk gruppe på Litteraturhistorie og Frontbladgruppen. (4, fire!).

Der mangler altså fra alle lokale Au'er undtagen Dansk og Litteraturhistorie, og der mangler fra alle undergrupper og aktivgrupper undtagen Tværfag O og Frontbladgruppen. (Det er sgu jammerligt!)

Vi har naturligvis i næste frontblad de manglende oplæg fra både de lokale Au samt aktivgrupper med:

Endvidere er der kulturelle indlæg i FB 7, som har krydret det yderligere:

Frontbladgruppen.

Meddelelser:

FFAU-vedtagelse fra d.9.2.76. vedr. udsendelse af materialer, oplæg etc....:

FRA OG MED DENNE UDSENDELSE ER DER NUL (O) PAPIRER FRA FF, Hvis deer ikke er sket KONTINGENIBETALING!

Papir om skolingsstrategi er udarbejdet. Behandler bl.a politiske tendenser i FF, vurderinger af forsk. aktiviteter o. a. især selvfølgelig et forsøg på vurdering af skoling, forslag til omlægelse af strategien for skoling og skolingslederskoling. Oplægget er produceret i 600 ex. og kan afhentes på Kathrinebjergvej 65.

DEADLINE FOR FB 8 :

ONSDAG D.17.3.76. kl.12,00.

Kort om tværfag og lidt om frontpolitik.

I forlængelse af arbejdstemaerne der er taget op i BSTRYK 27 Kapitalens krise - arbejderklassens kamp, arbejder 3 grupper under tværfaget: Strejkegruppen, der foreløbig er næsten identisk med "bestyrelsen" af Frontfonden, arbejder efter de intensioner der er udtrykt i fond-fol-deren: opfølgning og analyse af strejkerne på fabrikkerne og i den statslige og kommunale sektor, information og propaganda omkring strejkerne, igangsættelse og koordinering af eventuelt strejkestøttearbejde og forsøg på at knytte kontakter med frontgrupper der arbejder med de samme felter og videreføre diskussioner af perspektiver i arbejdet. Kvalifikationsgruppen, der arbejder med udviklinger og problemer indenfor EBB og HF, med henblik på at udarbejde skolingmateriale både internt og eksternt - pt følger den arbejdsløshedsproblematikken indenfor ungarbejderne og EBB-lærlingene. Metalgruppen, cykler lidt rundt og er endnu uafklaret på, hvordan arbejdet skal gribes an, og hvilken sammenhæng det skal indgå i, men den arbejder videre i tilknytning til fagforeningsgruppen, der arbejder med metal fra 1969 og optil idag - ud fra udviklinger indenfor afd. 5 på BMW, og påtænker at udgive letfattede skolingshæfter til brug for arbejdere og studenter.

Hele tværfaget vil udover at diskutere arbejdet i de enkelte grupper opfølge den intension der ligger både i det røde oplæg til skolinglederskoling og i nogen af de diskussioner vi allerede har haft på tværfaget om konsekvent at tage de politiske problemstillinger der stiller sig for fronten op til løbende diskussion. Kun hvis frontens politik reflekteres i de arbejdende grupper, vil der være mulighed for at føre politiske diskussioner og intensive disse til resultater og der vil være tale om egentlige bevægelser der går ud over de personelt burde. Hvis de arbejdende grupper bestræber sig på at følge en sådan praksis, vil hele den evindelige, afledende diskussion om central og decentral front ophæves til diskussioner om, hvordan det eksisterende arbejde bedst udvikles og koordineres. Allerede på nuværende tidspunkt tyder det på, at en sådan praksis så småt er ved at slå igennem, mange grupper er allerede gået igang med at koordinere deres arbejde og diskutere perspektiverne i det, og sådanne initiativer nå følges op af oplysninger og propaganda omkring arbejdet, både igennem frontens etablerede kanaler - frontbladet, fagtryk - men også i løbende form og andre former. Der har været ryster fremme om, at lortet er ved at gå

5

istå, fordi stormøderne ikke buldrer afsted og der sker studentermobiliseringer for egne interesser - men det er ikke tilfældet. Nærmere at bevægelserne er ved at finde andre former - godt hjulpet af kampene i det kapitalistiske samfund og de selvstændige politiske og organisatoriske udtryk disse antager.

Derfor er tiden ikke inde nu til endnu engang at tænke hovederne skæve over, hvad vi gør i forhold til SU, registrering, studietidsforkortelse, adgangsbegrænsning osv. men offensivt, dvs. levedst forholde sig til den eksisterende undertrykkelse der i vores tilfælde foregår på de borgerlige universiteter. Vi må aktivt forsøge at bekæmpe disse arbejds- og samværsformer, og dette er overhovedet ikke lykkedes endnu - ikke engang indenfor fronten. Vi må bekæmpe mulighederne for social opstilling gennem assistentlønninger, skolingslønninger og lede ressourcerne over i det politiske arbejde, dvs. fronter, arbejdsgrupper, de arbejdende grupper. Slut med de "politiske lejere" - kollektiver bøjendringen, kollektiver konsumet - hvordan skal der overhovedet kunne mobiliseres på højere SU, når halvdel af foretaget græsker be - enten tilflydt fra universitetsbevillingerne over stillinger eller fra kommunen. Kort sagt, nedbryd privilegierne, lad os blive herre over vores egen situation så langt som det er muligt. På denne måde kan modsætningen mellem forskellige "materielle" interesser indenfor fronten - der i deres konsekvens bliver politiske - ophæves.

Fronten må gå igang med at diskutere samarbejds muligheder med de andre organisatoriske udtryk indenfor venstrefløj, VS og KF - kan samarbejdet ikke etableres organisatorisk, så med folk der sætter det politiske arbejde som primat og ikke bliver svirle af deres egen objektivitet.

Endvidere må der en arbejdsprioriteringsdiskussion igang i fronten og det arbejde der reelt foretages må diskuteres og kritiseres. Hle diskussion om interessekampe og fagkritikforståelsen må frem til debat, så det bliver de politiske handlingsarvriserings gennemslagskraft der bestemmer feltene for teoretisk bearbejdning og politisk aktion.

Efter diskussioner på tværfaget

Per Riis.

Nej til det borgerlige universitetets fysiske rammer.

Fortsæt fronthus-diskussionen

DISKUSSIONSOPLÆG FRA FRONTFRONTGRUPPEN.

FB har udviklet sig fra et primært MM-forberedende organ, en slags MWFG-papirer med omslag, til noget mere i retning af det diskussions-, kvalifikations-, og informationsforum af aktuel karakter, som vi ønsker. Jfr. udviklingen i FB's "ledere" i de enkelte numre, som afspejler en politisk udvikling af gruppen.

En vurdering af FB's betydning i efterårets arbejde i FF må i høj grad bygge på FB's egne "formåelse" af FB's funktion. Det er selvfølgelig meget beklageligt, at der har været så lidt respons på dette arbejde, især fordi vi med efterårets "krise- og mobiliseringsarbejde" indenfor FF har haft en af de første konkrete muligheder for at udvikle og anvende det kommunikations- og diskussionsorgan, som FB er (burde være).

Vi mener, at det har været af stor betydning for styrkelsen af kommunikations- og koordineringsstrukturerne indenfor FF, at FB arbejdet kom i gang. Men det er indlysende, at en diskussion af FB's linje er nødvendig (hvis der kan være tale om en sådan). Denne diskussion har ikke fundet sted endnu, end ikke i FFAU, - det forum FB arbejder nærmest knyttet til. At diskussionerne i FFAU langt hen er bestemte for indholdet og udgivelse af FB kræver så meget mere løbende diskussion og vurdering af, om FB har opfyldt sin formidlende funktion i FF og hvordan, om FB kan siges at være fremme for den politiske diskussion og udvikling i FF. Dette har altså ikke været diskuteret særlig meget. Vi mener, at der i FFAU savnes kritik, koordinering og informationer som kunne gavne både undergruppernes arbejde samt arbejdet i enkeltfronterne. Da det er vores indtryk, at dette billede af FFAU også afspejles i de flesta andre grupper og fronter, foreslår vi, at man tager diskussionen om FFAU's funktionsmåde op igen på det kommende seminar.

En vurdering af FB har man dog været enige i fra flere sider: FB har været en af hovedårsagerne til belastningen af FF's økonomi i efteråret. Dette er selvfølgelig rigtigt, men kritikken ville være mere konstruktiv, hvis den fulgtes af vurderinger om FB's positive eller negative politiske anvendelse i forhold til den økonomiske belastning, som FB har været for FF. Kort sagt: FF må tage stilling til, hvordan FB skal udvikles.

Det er FB's vurdering, at FB som diskussions- og osse informations/koordineringsforum har udviklet sig virkelig positivt i forhold til FB's funktion i

foråret som MW og seminarindkaldelse og kvalificerende papirbunke. Et konkret eksempel herpå er diskussionerne FB 3 og 4 omkring parlamentarikken, hvor indlæggene langt hen var afklarende.

Men størst betydning har FB haft i forhold til krisearbejdet i nov/dec 75. Der var med indpiskergruppens oversigt over "igangværende frontrelevante aktiviteter" en tendens til overskridelse af de sædvanlige formidlingsformer. Vi har som sagt ikke meget indtryk af, hvorvidt det er blevet anvendt, men mener dog, at formen, forudsat den indholdsudfyldes noget mere og ikke blot bliver til informationsindsamling, er god. Som diskussions- og kontaktilled mellem de forskellige undergrupper/lokalfronter og tværfag, vil denne koordinering kunne gøre FB til det forum, hvor FF's politik bliver formuleret af de grupper der via deres arbejde og projekter faktisk konstituerer FF's politik. FB kan dermed medvirke til at oparbejde den politiske prioritering af de atomiserede og personbunde arbejder, der "traditionelt" foregår i FF.

FB's mobiliseringsfunktion i efteråret blev ikke at være et internt agitationsorgan, men netop et politikudviklende organ. På den led er der vist stor enighed om FB's fremtidige funktion. Alligevel kunne FB som internt agit-prop. måske have medvirket til fleres deltagelse i de 3 decemberdage, 15. 16. og 17. Aktiviteterne i de 3 dage var næsten udelukkende centralt planlagt, og for mange frontfolk blev dec.-dagens en "ydre" foreteelse i fh. til de kriseprojekter de slev indgik i, i stedet for en sammentænkning af problemerne. Man må selvfølgelig i forbindelse med FB's funktion have afklaret, hvem målgruppen er. Hvis det er nogle sløve padder, må FB blive et internt agit-prop.-organ i meget højere grad. Hvis det er aktive frontfolk, må FB være et diskussions- og politikudviklende organ.

Efter den svage start i FF i 76, er det så meget vigtigere at vi nu kommer i gang med at danne os et billede af de nødvendige arbejdsopgaver, der trænger sig på, samt af FF's arbejdsressourcer i rel. hertil. Men - vi kommer ikke ud af dødvandet bare ved at holde et seminar på den måde, som vi hidtil har holdt den slags på. Vurderinger, kritik etc. af efterårets aktiviteter må gennemføres, såvel politisk-indholdsmæssigt, som organisatorisk-administrativt.

Tager man C.Schmidts oplæg i FB 6, 1.12.75. om fagkritikforståelsen som et opgør med FF's gamle afledningsstrategi, er vi enige med ham. Der peges på den manglende gemendiskuteret af fagkritikken i det hele taget, og det fremføres at indløsningen af fagkritikken skal tage udgangspunkt i politisk nødvendige

arbejdsområder (og der nævnes 4, FB 6, p. 50). Deri er vi osse enige. Derudover kommer der nogle tilføjelser. Det er angående skollingslederskollingen, som vi mener er af stor betydning for det videre skollings- og rekrutteringsarbejde og dermed for fronten. Det er i øvrigt vores opfattelse, at der er opbakning-bag dette arbejde. Men - og det er vores kritikpunkt af den måde man bare udstikker arbejdsopgaver på. Det kan ikke være meningen, at FF vil arbejde videre med disse "nye" arbejdsfelter på samme måde som i efteråret. Vi mener som sagt at formidlingsformerne er elendige og koordineringsstrukturene ligeså. Derfor mener vi osse at det er forkert, at man "indkaldet til diskussionsseminar" med mindre man gør det på en anden måde end den hidtidige.

Det har indtil nu foregået således:

Seminarindkaldelse. 60-70 personer (mange gange færre) kommer til seminar. Folk er generelt dårligt forberedte (ingen tid til gennemlæsning af materialet). Plenum! Enkelte formulerer sig. De samme diskuterer. (Resten bevæger sig med retningen). Igrupperne går det naturligvis bedre selvom plenum-strukturerne igen sætter sig igennem. Mindst 1/3 - ofte 1/2 - siver før seminaret er slut. Konklusionerne og beslutningerne tages af dem der holder bedst ud! 1/3 har forladt seminaret uden at have sagt et kuk. Men ikke nok med det! Til næste seminar er det sgu de samme fjæse, der kommer frem igen. En margin på 10 er udsiftet. Hvor bliver resten af FF's medlemmer af?

600 mennesker!!!!

Denne seminarform reproducere den i forvejen årlige informationsstruktur i FF. Den gør det osse på en anden måde, idet hvert frontmedlem jo ved, hvor svært det er at få rimelige referater ud af seminarerne - eller bare et dårligt!

Derfor mener vi, at man bør forsøge at lave denne diskussionsform om.

Forslag:

1. For det første er der diskussionsgrundlaget i FF. Det må være en selvfulgende, at udvælgelsen af temaer for seminarer rent faktisk er i overensstemmelse med de diskussioner og det arbejde, der foregår i grupperne/fronterne, således at det er den i praksis udførte politik, der bestemmer, hvilke problemer der skal behandles på seminarerne.

2. Enkeltheder og fronter laver en tumusoordning i deres gruppe/front, således at der ikke sker en monopolisering af frontlige informationer hos enkelte. Dette osse for at frontmedlemmer i det hele taget selv kan få erfaring med FF-diskussioner og selv deltage i dem.

3. Foruden at have nogle enkelte korte plener, som er nødvendige, bør hovedvægten lægges på gruppediskussionerne, og her må man i højere grad end tidligere være opmærksom på, at der ikke sker nogen disk.monopolisering, da dette jo netop medfører, at en 5-6-stykker i en sådan gruppe ikke forstår de for dem uindflyvende diskussioner.

4. Man må altså institutionalisere en slags "veforet" overfor høj kvalificerede, velinformerede frontkammerater, som har indlæst "billet til Hummelpressen". Et spørgsmål om at bruge forståelige ord i forståelige og gennemsigelige diskussioner. (At dette faktisk ikke foregår er tit ensbetydende med at "nye" frontkammerater er til stede én gang, og så de ellers tak og farvel). Det drejer sig om at arbejde for at nedbryde de akademiske former i den politiske diskussioner og aktivitet, lev som FF historisk har overtaget og ikke har kunnet bekæmpe, i bedste fald blot har behandlet oratorisk. "Videnskabelig" legitimation af oplæg m.v. er medvirkende til reproduktion af universitets borgerlige akademisme og hierarki. Akademismen er blokerende for diskussionen af et egentligt politisk indhold (som selvfølgelig er objectivt og derfor kan frestå utilsløret, og er berettiget i sig selv) - eller kan dække over manglende politisk indhold.

5. Endvidere har det været sådan, at forberedelsesbetingselserne til disse seminarer har været så dårlige, at folk knap har nået at gennemdiskutere papirene i deres gruppe/front - endside læst dem!! Hvis der ikke gives i hvert fald en uge til diskussion og gennemlæsning (helst mere) er det en illusion at opfatte udsendte frontpapirer til seminarer som kvalificerende. (Man få har det tilstrækkelige overblik til at gå til seminar uforberedt).

6. Så er der formidlingen efter afholdt seminar. Det kan ikke være politisk holdbart, at diskussionerne på seminarer kun bliver derindenfor, og det har vi søgt løst ved at give mulighed for (i tid) at få oplæggene gennemdiskuteret ude i grupperne/fronterne. Men det er naturligvis ikke nok. Fyldestgørende referat fra seminarer må være en nødvendig bestanddel i vores formidlingsstrukturer (ref. fra grupperne og fra plenum). Man kunne evt. til slut på seminarer opsunere positioner og beslutninger etc. for at give et overblik.

Det vil sige :

Vi er ikke imod seminarafholdelse. Men vi er imod formen, hvorunder den foregår, og tager man ikke de punkter som vi her har skitseret op til overvejelse og til følge, reproducere diskussionsformerne indenfor FF.

Ud fra den ovenstående vurdering af FB's hidtidige og fremtidige praksis, vil vi her kort gøre rede for nogle "principper", der bør gælde for indsupplering af nye/flere folk. Vi finder det væsentligt, at de folk som indsuppleres i FB-arbejdet ikke bliver 'gængangere fra Katrinebjergvej' (de s.k. "centralt belastede" folk), men nogle som i højere grad er aktive på faget, i skoling eller i solidaritetsarbejde.

Bemandsningsmålet er ikke et rent kvantitativt, men går ousse på i så høj grad som muligt at have løbende stabil kontakt med de faktiske aktiviteter i FF. Vi mener, at en sådan opbygning kan være med til at overskride den i visse henseender reelle opsplitning mellem centralt og decentralt arbejde og endvidere være en åbning mod de folk, som måske ikke har det totale overblik over "frontproblematiker", men som i og med at de deltager aktivt i et arbejde med tilknytning til FF er med i den konkrete udførelse af en politik for FF. Vi over vejer at gå ind for en struktur, hvor hver gruppe/front udvælger en kontaktperson/dame, som er ansvarlig på gruppens/frontens vegne overfor FB.

I første omgang kunne mindst 2 personer indsuppleres og indgå permanent i gruppen. Derudover etablerer vi i begyndelsen løsere kontakt til grupper/fronter, hvorefter gruppen langsomt kan arbejde hen imod en permanent uvidet struktur. Denne omlægning vil få indholdsmæssige konsekvenser i retning af f.x flere fagorienterede diskussioner, hvilket vi mener er ønskeligt med henblik på en konkret vurdering af, hvad en samlet politik for FF kan være.

Er du interesseret i at indgå i FB-arbejdet. Ring 10 25 64 ell. 12. 02 29.

Frontbladgruppen.

Oplæg fra AU på Dansk.

Medenstående skal udelukkende opfattes som en foreløbig redegørelse for de hovedpunkter fronten på Nordisk har med i en løbende evalueringssituation. Punkterne er et resultat af en diskussion på AU og er ikke gennemdiskuteret eller tiltrådt af medlemsmødet.

I. Den manglende indholdsmæssige afklaring.

Problemerne her har vist sig på forskellige planer. For det første i forbindelse med udfyldningsarbejdet i relation til krisearbejdet. Det har ikke været muligt for fronten offensivt at markere sig i denne udfyldning, hvorfor kriseprojekterne indhold mere er blevet tilfældigt bestemt af de hold og personer, som på egen hånd har taget initiativer end af fronten. Dette problem er også forbundet med den rolle som fronten generelt hidtil har indtaget: den lyttende, og med det skift i rollen som forårets aktioner markederede (og som efterårets aktioner altså kun i meget ringe omfang formåede at indløse). For det andet i relation til ansættelsessager og forskningsprioriteringsammenhænge på instituttet, hvor fronten heller ikke i tilstrækkeligt omfang har kunnet markere sig i andet end enkeltpersonssammenhænge. Og for det tredje i forhold til initieringen (eller den mulige initiering) af projekter i den faglige eller i den ekstrafaglige sammenhæng.

Denne side af problemet søger vi frem imod en afklaring på i forbindelse med gennemførelsen af et arbejde omkring mellemagsproblematikken og en vurdering af Nordisk-frontens 'faglige' politik.

II. Sammenkoblingen krise - parlamentarisk krise.

Bl.a. på grund af de problemer, som er ridset op ovenfor, har fronten eller rettere frontens medlemmer, tenderet imod at koble de to kriseforestillinger alt for tæt sammen. Og bl.a. på grund af denne sammenkobling blev den situation, der opstod, da der kom penge og da fakultetsrådsflertallet besluttede at fordele dem, udløseren for en voldsom demobilisering, en aktivitetsnæring og en omsiggribende frustration. Frustrationen var selvfølgelig ikke kun et produkt af dette specifikke forhold - men det fungerede som udløser for en række problemer, som var akkumuleret i den fungerende periode. Der tænkes her på problemer med koordinering af frontaktiviteten, på den manglende or-

ganiske forbindelse inellen skolingsaktiviteter og andre frontaktiviteter, samt på selve skollings karakter. Disse problemer er (blandt andre) blevet diskuteret i forbindelse med et seminar forrige weekend.

III. Den manglende politiske afklaring omkring frontfunktionen generelt.

Hvilken rolle skal fronten spille politisk? Hvordan skal frontens rolle være i forhold til de primærpolitiske organisationer? osv. Hvilken rolle spiller den direkte (omend uafklarede) interessekamp i denne her sammenhæng? Ingen af disse problemer kan siges at være kommet nærmere til en afklaring i forbindelse med decemberaktiviteterne (endsige igennem frontens aktivitet i øvrigt i løbet af det sidste halve år).

Som det fremgår (også af punkternes generelle ukonkretthed) er disse punkter mere generelle hovedpunkter i en løbende evaluering - en proces som fronten på Nordisk regner med at skulle gennemløbe i foråret 1976 som en af sine væsentligste aktiviteter. Men forlængelse af det omtalte seminar sætser vi også (og integreret i forhold til de nævnte aktiviteter) på konkret at indløse kravene omkring en ryordning og også aktivitetsmæssig integration af skolingens i forhold til frontens øvrige aktiviteter.

for AU: Jan M.

Føderitisk gruppe, litteraturhistorie.

I å et gruppeseminar kort før jul blev det besluttet, at forårs samlende hovedaktivitet for hele den fagkritiske gruppe skulle være udarbejdelsen af en plattform som et forløbende grundlag for vores fremtidige arbejde. Eerundelsen for dette var i grove træk nødvendigheden af en samlet og mere forpligtende diskussion af gruppens faglige og politiske målsætning af hensyn til:

- gruppens fremtidige sammenhængskraft og politiske videreudvikling,
- gruppens fremtidige funktion i forhold til instituttet,
- gruppens medlemskab af Fronten og vurderingen af den studenterpolitiske situation, som fordrer en mere afklaret stillingtagen fra vores side fremover.

Det blev vedtaget, at plattformsarbejdet skulle centrereres om følgende tre hovedområder:

I. Uddannelsespolitikken.

1. Studenternes samfundsmæssige placering.
 - a) Den klassemæssige bestemmelse. (møllelagsproblemet tilfiden, statslige lønarbejdere...)
 - b) Funktioner inden for den samfundsmæssige arbejdssdeling, (håndens/åndens arbejde generelt, differentiering inden for den samlede gruppe af studenter og faglige akademikere i forhold til deres samfundsfunktioner...)
2. Gennemgang af den statslige uddannelsespolitik, herunder en behandling af socialdemokratiets program for uddannelsesområdet, H-planen, teknificering af de højere uddannelser....
3. Studenterbevægelsens historie fra 68 frem til en vurdering af den aktuelle studenterpolitiske situation og de eksisterende organer og studenterpolitiske grupperinger (DSF, SR, Fagkritisk front, Komm. S o.s.a.)
4. Foreløbige retningslinier for en socialtisk strategi på uddannelsesområdet.

II. Fagets historie og perspektiver.

1. Den historiske placering af faget.

- 2. Fagets samfundsmæssige eksistensbetingelser
 - a) i forhold til den samfundsmæssige udvikling, struktur- og ændringerne på uddannelsesområdet, dvs. en konkretisering af ovennævnte generelle udviklingstendenser.
 - b) i forhold til den universitære arbejdsdeling, afgrænsning over for andre humanistiske fagområder.

- 3. Fagets fremtidige perspektiver,
 - a) bestemmelse af den politisk/faglige målretning generelt.
 - b) konkretisering el. omdefinering af dets samfundsmæssige funktion, dvs. bestemmelse af fremtidige erhvervsmuligheder, andre områder for politisk påvirkning, aktiv deltagelse i bevægelser o.l.
 - c) i forhold hertil konkretisering af selve studiets forløb og indhold i forlængelse af studieplans-diskussionerne.

III. Kulturpolitikken.

- 1. General bestemmelse af kulturpolitikens område og væsentlighed i samfundet og i de politiske bevægelser. Dette punkt må rumme såvel et historisk overblik over væsentlige kulturpolitiske strømninger, som en bestemmelse af kulturpolitikens aktuelle betyning på vækstreligionen, i studentbevægelsen osv.
- 2. Bestemmelse af vigtige kulturpolitiske strømninger i det sidste årti (kvindes-, studenter-, ungdomsbevægelse, osv.)
- 3. De eksisterende kulturpolitiske institutioner (massemedier, forlag, højskoler, kulturcentre, filmfonden osv.)
- 4. Alternative/kritiske/socialistiske kulturpolitiske initiativer (Socialistisk kulturfront, tidsskrifter (eks. Hugi), politiske teater-grupper/film, forlagspolitikken (Modtryk) osv.)

(Ovennævnte forslag til disponering af arbejdet er kun et forslag som ret løse retningslinier, der i al forelevlighed skal tjene til at afgrænse områderne; en mere præcis definering af problemfeltet må foregå i de resp. grupper. I løbet af arbejdet skal der på tværs af grupperne gerne fungere som en fælles politisk proces for hele gruppen, hvilket skulle sikres af den overlappende. Der er områderne imellem. Således må en generel vurdering af udviklingen i DE i efterkrigsperioden nødvendigvis indgå som fællesgrundlag for de historiske og strategiske overvejelser på de foreløbige områder.

Til frontbladet om adgangsbeholdningsprojektet nu efter at vi har holdt to møder i gruppen.

Det kunne være på sin plads dels at få det "politiske grundlag ..." nærmere forklaret dels at præcisere frontopgaverne, som dette forslag lægger op til. Forslaget er formuleret af frontmedlemmer af styrelsen. Der har i løbet af sidste uge været afholdt nogle mindre møder med deltagelse af frontmedlemmer fra en række fag. Vi har i denne gruppe diskuteret de politiske og arbejdsmarkedsøkonomiske problemer og er blevet enige om at fremlægge forslaget i front og råd samtidigt.

Vi skriver dette oplæg, fordi større dele af fronten nu i foråret bliver påsket til at forholde sig aktivt til projektet, hvis det skal kunne gennemføres. Omkring d. 1. april får vi et vide om, der kommer adgangsbeholdning til flere universitetsskoler, eller om det kun bliver til medicin i denne omgang. Gymnasiebussen er imidlertid nødt til at være færdig med sit arbejde på det tidspunkt, idet terminsprøverne for gymnasieeleverne starter allerede d. 28. marts.

Vi skal altså ud på gymnasierne i marts, selv om vi ikke på det tidspunkt præcist ved, hvilke aktiviteter der er basis for at sætte i værk.

Et af de største problemer med ideen om at få gymnasieeleverne til at gå ind på universitetet selv om de er blevet adgangsbeholdede ligger i at få dem til at bevæge sig fra provinsen til Århus. Hvis af jer ville have turdet at rejse fra Århus-byen, hvis ikke var sikre på at have noget at lave?

Vi bliver altså nødt til at tage højde for at aktionen til efteråret kan mislykkes. Dette skal imidlertid ikke forhindre os i at starte busser. Arrangementerne på gymnasierne må blot organiseres så vi samtidig ved at vi agitere for aktionen, så vi etablerer kontakter til l. og 2. g'ere på berene.

Vi har i adgangsbeholdningsgruppen diskuteret hvad der egentligt skulle ske med de gym/HF'ere vi får med i aktionen. Skal der etableres alternativ undervisning eller skal de løse ind på de traditionelle undervisningsforløb med samarbejd af undervisningen til følge. Vi er blevet nogenlunde enige om at det er den sidste model der skal vælges fordi:

- 1. Den sikrer at de folk der er optaget bliver nødt til at hele tiden køre til og forholde sig til dem som ikke er blevet det. Intet mellem de optagne/ikke optagne er en forudsætning for at aktionen bliver en succes.
- 2. Den sikrer at vores projekt ikke mister de sidste rester af pression mod statsregnen. Ikke sådan et forslag at vi har illusioner om at vi på nuværende tidspunkt er stærke nok til at bekæmpe staten. Ikke desto mindre må det formodes at aktionen kan blive bredere i fald der tages højde for at mange gym/HF'ere rent faktisk har parlamentariske illusioner.

16

3. Det er ikke meningen at de adgangsbegrænsede skal losses ind til den traditionelle undervisning udelukkende. Iøvrigt, vi har ingen interesse i blot at få uddannet flere borgerlige idioter. Vi må ved siden af arrangere nogle kvalifikationsforløb, som kan give de ikke optagne nogle politiske kvalifikationer, som kan bruges lige meget om det lykkes at få adgangsbegrænsningen fjernet eller ej.

Det siger sig selv, at disse skolingsforløb ikke skal være af den traditionelle krit.pol.ø.k. - type. Om vi er i stand til at tilrettelægge disse forløb, vides ikke. MEN SKAL DET LYKSES SÅ BLIVER DET ET FRONTPROJEKT.

Vi har på nuværende tidspunkt nedsat følgende sektorgrupper under adgangsbe-
ningsgruppen:

1. Hum
2. Samf.
3. Med.

Det er meningen, at disse sektorgrupper skal formulere sig på, hvilke aktiviteter, der kan sættes igang på fagene til efteråret.

STARK DEN TVÆRFAGLIGE SOLIDARITET OG
ARBEJDSINDSATS

17

HISTORIEN OM HVORDAN

EET BLIVER TIL TO
(og til eet igen..)

er historien om, hvordan forskellige organisationer tår sig på universitetet i visse sammenhænge der almindeligvis går under betegnelsen: uddannelsespolitik.

Der er udvalgt bestemte personer til at agere for disse organisationer, og samtidig med at de er valgt bevidst kommer de også til at bestemme, hvorlangt historien kommer ud i parodien - men det gør jo ikke noget, der skulle gerne være noget at godte sig over.

Den henvender sig især til rejsende i politik med hang til tegneserier, og det er en fordel at kende persongalleriet og de organisationer, der skjuler sig bag det.

Der er lagt op til at den kommer afsnitvis, så der er plads til at optage ideer og hændelser løbende og man kunne jo også håbe på, at organisationerne udvikler sig så historien udvikler sig - ellers ligger trangen der jo umiddelbart til at digte og det er slet ikke meningen - for det er den virkelige virkelighed i sin virkelighed, der skal beskrives, og ikke alt muligt tant og fjæs - som idéer fra hirlen f.eks.

Det med at eet bliver til to med alle de skizofrene overtoner der ligger i det skal ikke afskrække de sentimentale med forkærlighed for lykkelige afslutninger - derfor parentes. Hvis den bliver rigtig god - og hvorfor skulle den ikke det - ligger der en aftale med Ude og Hjemme, det er nemlig ikke bare skæg og gå på uni - man skal også tænke på fremtiden og kvalificeringen (det gir klejner i kassen) og mæthed gør glad. Og man skal heller ikke gå hen og blive alt for uforsonlig, det kan man gå hen og fortryde senere når forsonligheden alligevel har indfundet sig.

Rød front

Per Riis.

HISTORIEN OM HVOR DAN ET BLIVER TIL TO

(OG TIL EET IGEN.....)

DEN BEGYNDER FESTLIGT..... *♪*

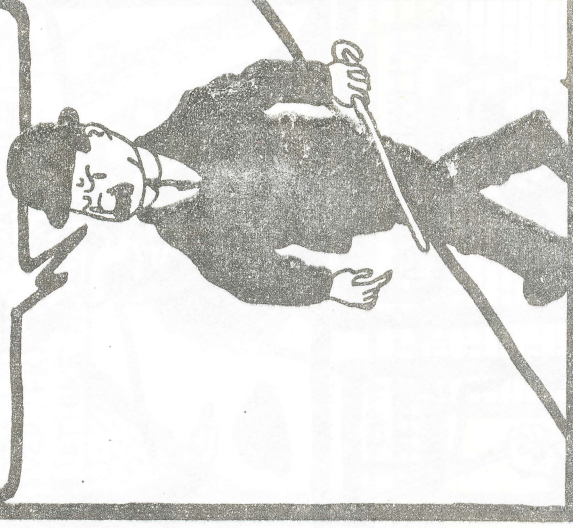
NU FØLGER DEN ALVORLIGE DEL.....

VORES 25. PARTIKONGRES SKAL MARKERES GENNEM SEJRE PÅ ARBEJDSPLADSERNE OG UDDANNELSESSTEDERNE.....

NU DA PARTIET ER DANNET MÅ VI FREM MOD EN POLITIK PÅ UDDANNELSESOMRÅDET OG FREM MOD ET DAGBLAD.....

ET KORT ØJEBLIK VAR DE SOM FORENEDE.....

ER DU HER!!

DU ER HER??

KLASSEFORFÆDER!

EXTREMIST!

VI SÆT-
RER TIL-
SIDST!

VORE VEJE
ER FOR AL-
TID SKULTE!

VORE VEJE
ER SKULTE
FOR ALTID!

.... MEN AK, - SÅ KORT...

2

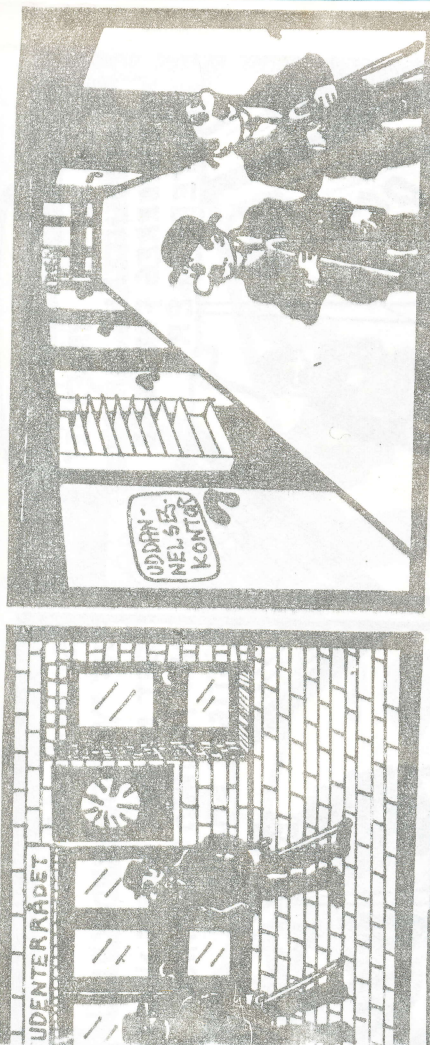
OG NU TIL ARBEJDET!
STUDENTERNE MÅ MO-
BILIGERES FOR EGNE
INTERESSER!

STUDENTERNE VILDFØREG
AF "VENSTRE"-RADIKALE!
DET MÅ DER GØRES NOGET
VED! FRIHED TIL MARY-
LISTISKE STUDIER!

STUDENTERNES HUS

JÅ, HVEM KOMMER FØRST?

3

..... OG SÅDAN GIK DET TIL....

Er det rigtigt, at fagkritikken skal vise ud over universitetet?

Ja, så sandt som studenterne, selv de socialistiske, ikke forbliver studenter, men kommer ud i deres erhvervsfunktion/arbejdsledelses-situation. Diskussionen omkring dette har ofte været præget af en speciel indsnævring: Vi har fokuseret på de muligheder for socialistisk arbejde, der eksisterede i og via vores eventuelle job og fag - som om at vi gik ud fra, at dette kunne være "nok" som politisk praksis, når man sidder på et gymnasium, anden skags skole, i administration og hvor ved jeg.

Samtidig har der på en del skolehold flydt en diskussion i vage vendinger og sidebemærkninger. Man kan osse genfinde den i Skolelingsgruppens oplæg i "Den orange" fra efteråret 74, (genoptrykkes i skolelingsantologien) i "den abstrakte skolelingskitse": Arbejde i anti-kapitalistiske grupper i provinsbyerne, ikke-bundet til den institution, hvis gulve man sled tynde.

De ideer vi havde var selvfølgelig ikke dumpet ned fra himlen. De stammede fra erfaringer vi gjorde før vi kom på universitetet. Jeg skal forsøge kort at give et signalment: Der havde været grupper, der definerede sig som socialistiske, men ikke i forhold til noget parti - ikke som gruppe ihvertfald. Grupper sammensat af ungdomsarbejdere, gymnasiaster, lærere, andre pædagoger, en HK'er eller to, osv. Evt en dæsilusioneret, men ikke helt nedkørt fagforeningsengageret arbejder. Altså, meget bredt sammensatte grupper.

Og hvad havde de lavet? Støtte til arbejdskampe. Bogcafe. Debatmøder og -teater om alt mellem himmel og jord. Beboerarbejde. Anti-imperialistisk arbejde. You name it....

Nå, det var nostalgien. Grunden til at jeg skriver om dette her er ikke den sentimentale, men den politisk-praktiske. ~~Bæst~~ Uden at decidere vide noget om det vil jeg tillade mig at gå ud fra, at minimum 70 personer i Fagkritisk Front (en tiendedel af medlemmerne) har erfaringer af den type bag sig. Og det kunne osse tænkes, at nogle havde øjeblikkelige kontakter til denslags arbejde. Vi bør få opsamlet nogle af de erfaringer.

Begrundelsen er klar nok, en del af den står meget kortfattet i begyndelsen af dette her - og det er nogle af de lidt længere perspektiver, der antydes der. Nærlig for den situation, der opstår, når vi er færdige med at studere. På kortere sigt er det blot tanken at få indsamlet et materiale om denslags, der kan danne grund for nogle diskussioner og bearbejdelser på, om den type arbejde er relevante felter at manøvrere herimod. Og nærmere bestemt, at forsøge at lave nogle politiske vurderinger af det. Det er klart, at fremtiden har nogle anderledes betingelser for sådanne "antikapitalistiske grupper" - men vil de være så anderledes, at det er en organisationsform, der er historisk passé? Det ved vi ikke, blandt andet fordi vi egentlig ikke ved noget om disse grupper arbejde.

Så jeg lægger altså op til, at du, hvis du en af de nævnte 70 personer, giver lyd fra dig, så vi kan få en snak om, hvordan vi synes at dine erfaringer skal på prent. (og hvis du er en af dem, der ikke selv har været involveret, så kan du jo lægge pres på dem, du ved, der har). Jeg forestiller mig, at vi kan få etableret et materiale, som fortæller konkret om aktiviteter, politiske diskussioner i disse,

resultater (både positive og negative) osv. Ikke sådan, at der i materialet, ligger nogle vurderinger, som skal intendere at være fyldstgørende politisk - men sådan at det bliver muligt at forholde sig den form for arbejde i fremtidige diskussioner og udviklinger. Det ville være illusionært at forestille sig, at nogen enkeltperson i FF ville være istand til at lave nogle erfaringsvurderinger, som FF eller grupper i den ikke engang har forsøgt endnu (såvidt jeg ved).

Dette er altså perspektivet på kort sigt. Vi må lade udviklingen i arbejdet blive et længere. Under alle omstændigheder vil problemstillingen om tidligere fagkritiske studenters ekstra-institutionelle politiske praksis trænge sig på løbet af senest et par år.

Så hvis du har et materiale, eller godt vil skrive nogle sider på dine erfaringer, eller har andre papirer, så henvend dig til Jørgen Starmose, C/O Fagkritisk Front, Katrinebjergvej 65, 8200 Århus N, tlf 16 88 85 (husk telefonsvarener). Privat: 13 93 66. Hvis jeg ikke er at træffe, så læg en besked.

Eller mød op onsdag d. 3 marts kl 1930, på Katrinebjergvej, til sonderende møde.

Rød Front,

Jørgen Starmose

PS En tilføjelse, kort før Frontbladet går i trykken: Når jeg skriver at jeg forestiller mig at vi får etableret os et materiale, med erfaringer fra arbejde i anti-kapitalistiske grupper, så har jeg ikke på forhånd sagt noget om, hvilken mangfoldiggørelsesform det materiale skal udsættes for. Blot for at forebygge, at nogle skulle tro at der var lagt op til en ny fagtryk-publikation, ell. lign. Hvis vi får etableret et vist erfaringsindsamlende arbejde, så er det i sig selv en vigtig politisk diskussion at tage stilling til, hvordan de erfaringer skal videreformidles og bearbejdes.

Og en ting til: Jeg er godt klar over at det er vanskeligt at skulle til at formulere sig om en politisk praksis, der ligger bagved ens øjeblikkelige forståelse for hvorledes kapitalismen fungerer - man har en anderledes erfaringsbaggrund og teoretisk forståelse nu. Netop derfor synes jeg heller ikke at vi skal stille højere end blot at få indsamlet så megen empiri som muligt. Den nødvendige politiske bearbejdning af denne kan aldrig blive en individuelt opgave.

Angående læsekursus i portugisisk.

Fagfront Romansk er i gang med at etablere eet eller flere hold i portugisisk læsetraining/sprogindlæring.

Kurset henvender sig til lokalfronter og enkeltfronter, der formodes at have interesse i, bagom den officielle nyhedsformidling, at orientere sig om udviklingen i Portugal.

VI PÅBERGNER AT GÅ IGANG I UGEN FRA D.26/2, SÅ DU/I BEDES HURDIGT KONTAKTE Helge Ratzert Tlf. 16 03 45 eller Peter Lan Tlf. 12 55 58 eller Gerd Lütken Tlf. 14 65 08 HVIS DU/I ER INTERESSERET I AT FØLGE KURSET.

Kurset tænkes om muligt indholdsmæssigt relateret til det Portugalarbejde, der allerede eksisterer i enkeltfronter, og det der kan forventes etableret i samarbejde med andre organisationer i Århus.

Romansk Fagfront

FRONTPOLITIK OG ORGANISATION M.V.

5. Fra centralt hold har forskellige forsøg på at afhjælpe problemer (x) da også været gjort. Dels via AU'ernes alm "indberetningspligt", som er gjort til skamme ved at lokale AU'er knapt har overblik over situationen. Som et næste skridt blev centralregistreringen hævdet som et middel fra flere sider, dvs. at hver enkelt på sit kartotekskort skulle have opført sit særlige kvalifikationsniveau m.v. (jvf. det "orange" Oplæg til medlemsmøder okt. 74). Helt bortset fra de overmåde praktiske problemer med indsamling og å jour-føring (og kun herved kunne registrering have en vis værdi), ville kanalisering- og oplysningseffekten for Fronten som sådan blive stærkt begrænset. Endelig blev der i foråret udsendt et problemkatalog til fronterne, der uoover "forespøgel" om en fuld færdig analyse af fogets kapital-specifikke status m.m. også havde det praktiske formål at få samlet oplysninger ind om igangværende aktiviteter, samt forhenværende m.m. Det første krav kom i realiteten til at forhindre det sidste krav benæmførelse - og deri kan der ikke være noget mærkeligt.

Behovet for oplysninger om og overblik over aktiviteter mellem Frontfolk indbyrdes kunne man i højere grad forvente kunne formidles i Fagkritisk Frontblad. Men selvom det har været en del af bla-dets opgave, så finder jeg ikke at den har været i stand til væsent-

(x) Informations- og koordineringsproblemet omkring igangværende aktiviteter og resourcer i FF. (red.)

ligt at højne det almindelige informationsniveau i FF. Den har kunnet fungere som tekstsamlingssted omk. forskellige præbelmstillinger, bestemt af MM-tema etc. Som sådan har den ikke (bortset fra omslaget) adskilt sig fra tidligere tiders medlemsmødeindkaldelser og -oplæg, og kan ses i direkte forlængelse heraf (og af oplæggenes opsvulmen). I betragtning af den manglende indsamling af aktivitetsoversigter m.v. (som måtte påhvile AU'erne) parret med Frontblad-gruppen overvægt at "nye" medlemmer kan dette ikke undre. Men lad mig her nævne, at ikke engang "journalistiske" referater af FFAU-møder og beslutninger har det kunnet blive til. -- Disse bemærkninger ikke for at tale for at "tema"-oplæg droppes i blaaet, men skal den udfylde sin funktion som intern kommunikationskanal må den have en ganske anden prioritering fra diverse AU'ers side, incl. FFAU.

Et andet skud på stammen af centrale kanaliseringsskemaer er oprettelsen af forlaget for de fagkritiske arbejdsrapporter, Fagtryk. Den eksisterer her ved siden af en række andre kanaler for lignende (fx. SR- og DSF-publikationer, Historisk Tidsskrift, Politica m.m. incl. de københavnske og GMT, Kurasje, Modtryk). Forskellen skulle her bestå i eftertrykket på arbejdsrapporter og det snævert fagkritiske publikum. Hvor grænsen trækkes mellem arbejdsrapporter og "færdige" papirer kunne naturligvis foranledige en række skænmål. Men mere væsentlig finder jeg det, at formalningen til den fagkritiske basis af skriverkørlø, bortset fra den formelle tilknytning til FFAU, har måttet foregå via plakatophængning og tilfældige personkontakter, som naturligvis ikke er blevet så tilfældige endaa. Uoover de kritiske, ske tekster i forlængelse af skoling spec. på historie og tværfag, findes der en række psyk.-tekster, en socialarbejder-tekst, samt en Odense-tekst om lønformer (det nærmeste man kommer realanalyseproblematikken). Heller ikke heri er noget mærkeligt, Fagtryk kommer dels til at afspejle de "overvægtigheder", der er til stede i FF - selvom jeg finder det er sket i forstærket og dermed også forvrængende form. Overvægten som sådan kan sikkert ikke undgås - ligesom en af deres væsentlige opgaver har været grunnskolen. Men igen mener jeg, at en form for institutionaliseret samarbejde med fagfronternes basis, og det her forekommende projektorbejde kunne både have udjævnet disse skævheder og have afstedkommet en stadig virksom tilstrømningskanal.

Trods de her nævnte svagheder markerer begge disse publikationsformer dog væsentlige fremskridt. Ved Fagtryk bl.a. derigennem, at der er afgjorte fordele ved at hente en sådan central formidlet ugvælsespraksis, før alle mulige enkeltfag fandt ud af at skulle med på for-

28

lagsvognen. Kritikken går således ikke på centraliseringen som sådan, men på den bureaukratiske form, det har føjet, som udvækster på FFAUs krop uden nogen umiddelbare forbindelseslinjer til fagfronterne.

Af nye udvækster må også nævnes Frontfonden. Der er her tale om en videreudvikling af det solidaritetsarbejde, der opstod i løbet af for- og efterår i forb.m. henvendelser til SR fra arbejdergrupperne. Det giver helt korrekt problemer med at være på tærne i tide, derfor er de uomvisteligt "praktiske" fordele ved en fond ikke til at komme udenom. - Tilsyneladende har man også set betydelige "politiske" fordele heri, eftersom Fronten er blevet lagt som regi for fonden. Jeg finder imidlertid, der her er tale om en forkert vurdering. Penge lugter ikke - og der er både praktiske, indsamlingsmæssige og politiske, "legitimeringsfordele" og opbakning at hente ved at opretholde dette umiddelbare solidaritetsarbejde i SR-regi. Hvilket ikke udelukker, at Fronten herigennem kunne opnå mere faste kontakter, hvis der var baggrund herfor. - Hertil kommer, at der ikke er meget formål i, at det specielt er Frontfolk alene (og det vil reelt blive resultatet), der dels skal lægge en ekstra 50'er i Fonden, dels skal foretage indsamlingsarbejdet. Et udbygget SR-apparat ville være udmærket indrettet hertil. Konkret må jeg altså foreslå en "genomdøbnings" til Studenterrfonden og i løbet af et halvt års tid eller så en ometablering i formel SR-regi, eller med det samme.

I sidste nr. af FFB (nr. 4) bliver der endvidere fremsat forslag til en speciel agit-prop-gruppe under FF. Igen ser nogle personer et - faktisk - behov og mener så konsekvensen må være et nyt organ i forlængelse af FFAU. Jeg vil ikke underkende behovets eksistens, men finder det væsentligt at det foregår i sammenhæng med frontens øvrige, interne kommunikationsnet, for at sikre forbindelsen mellem information udsat og indsat. Derfor bliver mit forslag i den anledning at udvide Frontblad-gruppen, og dens kommissorium, til også at omfatte "ekstern" agit-prop. Hvilket også kunne medvirke til at give den en mere permanent karakter.

Disse organers problemer er således også blevet det centrale arbejdsudvalgs, FFAUs særlige problem, oveni den række af andre problemer, der er specifikke for denne. Dens rolle har været i centrum, som de enkelte fagfronters eneste repræsentationsorgan og koordinationsorgan. Og i forhold til disse opgaver har FFAUs egentlige position i Fronten været yderst ringe. Beslutningsmæssigt underlagt et tvivlsomt FFMM (se nedenfor) og ressourcemæssigt underprioriteret fra fagfronternes side. Det har igen betydet tendens til opbejning

af papirarbejdet, hvor den politiske og overbliksskabende diskussion bliver underordnet stadige krav om praktiske afgørelser i småsager og større sager. Det betyder imidlertid ikke at den har været reduceret til blot ekspeditionskontor, ej heller beslutningsmæssigt set, ligesom den i vidt omfang har kunnet være (og måttet være) initiativtager og har her måttet (være nødt til) bruge FFMM som et konfirmationsorgan. Men både p.gr.a. FFMM's og FFAUs løse karakter har henstillinger og beslutninger aldrig rigtigt haft sit gennemslag i forb. t. fagfronterne, men gennemslaget har været væsentligt begrænset til "inderkredsen" omk. FFAU og dens underorganer. Hvilket igen hænger sammen med at "gennemslaget" fra fagfronter til FFAU og FFMM har været begrænset.

Medlemsmødet (FFMM) da, dette "levn" fra gamle medlemsfronts dage. Måske bortset fra de første par år som overskuelig medlemsfrontsorgan, har den i realiteten ikke haft karakter af egal. beslutningstagende eller -dannende organ. Men af at være en "talerstol", et sted, hvor såvel de mest massive, som de mest luftige forslag og politisk-pædagogiske aggresioner kunne luftes, med rimelig chance for lydhørhed. Dårlig forberedelse, tilfældigt fremmøde, brugen som "konfirmationsorgan" fra forskellige sider kan selvfølgelig forklare noget af misseren. Men mere ligger i selve det urulige forhold at FFMM (på denne baggrund og på baggrund af fagfrontsstrukturen) skulle være beslutningstagende og prioriterende for Frontens aktiviteter. Oftest har seminarer og lign. mere intensive gruppeforetagende da også været mere beslutningsdannende end FFMM. Samtidig med dette har FFMM dog haft den væsentlige opgave, at skabe bevidsthed om og være forum for de forskellige stømningsbryning i FF - og til at få diskuteret aktuelle problemstillinger og "første-gangs-forslag" igennem - uden af den grund at kunne gøre krav på at være repræsentativ. - Det har været stærkt medvirkende til brydningerne mellem top og bund, siden fagfronterne ikke ville lade sig noget diktere af FFMM's og FFAU's "henstillinger". I det omfang disse faktisk har været diskuteret lokalt.

Manglerne har længe været åbenlyse - og blev det ikke mindre i løbet af foråret. En overgang i efteråret syntes løsningen at skulle ligge i en styrkelse af MMFG (Medlemsmødeforberedelsesgruppen), hvor FFMM skulle fremstå som en fast "anti-bureaukratisk instans" (COMPLIER i Mødeindkaldelse til 18. nov. 1974) - en status, der nærmest forudsatte at FF skulle "trækkes med" regeringer og departementer, der skulle passes på. Parantetisk bør bemærkes, at løsningen på bureaukratiets problemer naturligvis ikke er at opbygge en anti-bureaukratisk "vagthundsorgan", men ligger i at ændre de bureaukratiske udvæksters bureaukratiske form.

31

6.6. Men først: Nogle bemærkninger om Frontens mere eksterne relationer. Som skal gøres forholdsvis korte. Primært fordi der ikke har været så meget at tale om i det forgangne. Og det er klart, at de foran nævnte indre uklarheder i FF ikke giver særligt gode betingelser for egentlig uddadvendt arbejde.

En stramning indadtil er bl.a. en af forudsætningerne for at FF kan kære en udvidelse til øvrige uddannelsesområder, ligesom man ikke kan forvente, at andre grupper vil føle sig foranlediget - for andet end korte bemærkninger - til at indgå i Front-samarbejdet. Men selv om man således umiddelbart kunne argumentere for at vi i dag i FF allerede er for mange, set relativt til en effektiv indsats, aktivisering m.m. - så kan der dog ikke være tvivl om, at vi absolut set er for få. Og specielt hvis man her ser på de muligheder, der skulle ligge i et forstærket samarbejde blot med "andre" universitetsfag eller fx. arkitektskolen. For ikke her at starte en oprensning af øvrige uddannelsesinstitutioner i byen.

Afgørende for udspil og prioriteringer i denne forbindelse må være, dels at det ikke kolliderer med allerede igangsatte aktiviteter og ressourcer i FF (denne betragtning har hidtil været ret enesidende), dels hvilken aktual og potentiel basis, der er for udbygningen af "indre" FF-forbindelser (dvs. til eksisterende fagfronter, for at sikre en form for "indre" samarbejde), dels naturligvis, hvilken "udviklingsgrad" og hvilke (fælles) udfordringer, der kan rejses med i forh. t. området. Dvs. fx. statstiltag eller lign. på området, som kan have en radikaliseringseffekt.

Hvor jeg mener, at vi i forh. t. grupper på uddannelsesinstitutioner skal forsøge at opbygge såvel et formaliseret, som institutionaliseret enhedsgrundlag for en tilslutning til Fronten (eller evt. blot et løst, "ligestillet" enhedsgrundlag med "fronter" på andre institutioner) - så mener jeg derimod ikke, at det er tilfældet i forh. til grupperinger på arbejdsplan. Dette kan man selvfølgelig opfatte som en "efferrationalisering" af tingenes tilstand, men jeg skal forsøge at give nogen vægtige grunde herfor (bl.a. fordi der kan råde uklarhed i forholdet til fx. SAK for nuværende):

Iflg. sagens natur må FF praktisere og in fællig politisere "fagkritikken" som et fænomen specielt knyttet til (foregående på) uddannelses- og forskningsinstitutionerne. Men ligeså klart ligger også heri, at omend FF kan teoretisere over arbejdsfaglig praksis, så kan FF ikke praktisere eller egentl. politisere en arbejdsfaglig politik el. kritik, simpelthen p.g.r.a. vore manglende direkte praksisrelationer hertil (hvilket ikke ændres af, at vi får en indirekte forbindelse hertil via arbejderkontakter). - Skulle der derfor i til-

30

I forb. m. det seneste forslag fra det således nedsatte MMFG i FFB 3, s. 64-65, foreslages i stedet en styrkelse af FFAUs stilling, samtidig med at FFMM nu foreslås nedlagt, mens der i stedet holdes hhv. politiske beslutningsseminarer, med en eller anden art "delegeret princip fra Fagfronternes side", samt diskussionsseminarer og mobiliseringsmøder, som indkaldes af FFAU. En status, som dernæst er blevet vedtaget på et medlemsmøde d. 3. nov.

Jeg er i hovedtræk enig i retningen i denne vedtagelse - netop fordi jeg finder, at den eneste måde at "binde" fagfronterne til at indgå i den fælles beslutningsdannelse og beslutningsstegen er via delegeretmøder, der dels er velforberede, dels er indrettet specielt med henblik på aktivitetsprioritering og beslutningstagen, hvor det er fagfronterne som sådan, ikke enkelte medlemmer, der er ansvarlige for udfaldet og for beslutningernes gennemførelse. Foran- setlig bør bemærkes, at da jeg i efteråret 1974 på FFMM foreslog et sådant "kongres-princip" - under dette navn - blev det af CKMøller, samme mødeindkaldelse, bemærket at der her blev tale om en "gennemparlamentarisering af Frontens organisatoriske funktioner!" - Skulle man bruge et skældsord om et sådant forslag, måtte det snarest blive at den p.g.r.a. sin basering i fagfronterne var "korporativistisk". At mit forslag - som dengang blev luftet i ufuldstændig form - er ingen af delene skal jeg nøjere redegøre for i afsnit 7. - Til MMFGs godkendte forslag - som ikke giver nogen klar begrundelse for delegeretmødernes relevans, og derfor heller ikke bliver et forslag herom, men om en "praktisk foranstaltning" - er blot yderligere et bemærke:

En egentl. styrkelse af FFAU og styringsfunktionerne ligger ikke så meget i en øget beslutningskompetence eller øget indflydelse på "seminarer", som det ligger i et øget, fagligt funderet beslutningsgrundlag for koordineringen (bl.a. via sådanne møder). Men den politiske diskussionsmuligheder i FFAU øges ikke ved at lægge koordinering af endnu et el. flere mødeformer over på de samme skuldre. Det er derfor nødvendigt, at de mange aktiviteter, der skal styres i højere grad får deres fagfrontsbasis umiddelbart i orden. Alt andet ville blot være en "formalia"-styrkelse, som ikke greb fat i realia i de modsætninger, der har været mellem centralt og lokalt i Fronten. - Endvidere finder jeg det tankevækkende, at af de funktioner, som FFMM faktisk har skullet forvalte, er iflg. forslaget kun "mobiliseringen", dvs. konfirmationsfunktionen, men i mindre grad egentl. meningsdannelse og -brydning at finde i den "gamle" medlemsmødeform. Som det vil ses i afsn. 7, har jeg faktisk højere tanker om et kommende FFMMs funktioner.

knytning til forskellige arbejderpositionelle gruppedannelser opstå den mulighed, at FF som sådan indgik i et formalt-institutionaliseret enhedsarbejde (dvs. en programmatisk enhedsorganisation), så finder jeg FFs svar måtte blive nej (med mindre da arbejderne havde begrænset deres grundlag til at drive videnskabelig baseret fagkritik og ville gå ind i en støttekamp i forh.t. universitet m.v.). Skulle det (fag)politiske omfang og sigte i et enhedsarbejde være af mere omfattende karakter, ville der blive tale om en organisation mere af navn end af gavn. Og i begge tilfælde ville det givet være så som så - enten med deres eller vores - "opposition" i praksis.

Denne vurdering bunder således i de forskelligartede kampezone/muligheder som studenter og arbejdere står overfor, som kun kan udvikles i en relativ selvstændighed - og altså også dermed i et relativt samarbejde (el. relativt selvstændigt, om man vil). - Mere umiddelbart bunder det også mere umiddelbart ^{aktivt} vurdering: nemlig at med den fraktionalisering og bevægelse, der i disse år foregår i arbejderkræfter er der ikke noget formål i at begrænse Frontens arbejdsfelt til bestemte fraktioner (som fx. A-A-samarbejdet eller fx. SAK). Dertil kommer en række negative erfaringer fra "enhedsarbejde" mellem arbejdere og studenter - jeg tænker her på en medlemsfront a la Arbejder-solidaritet.

Dette betyder på ingen måde, jeg siger nej til hverken individuelt medlemskab af sådanne organisationer, endside konkret projektarbejde i samarbejde med sådanne grupperinger og til FFs sympatiarbejde fra sag til sag. Dette er heller ikke et nej til at FF deltagere i samarbejdsudvalg som sådan med det sigte at drive "fagkritik" eller til at indgå i fælles agitatorisk arbejde: demonstrationer etc. Dette under vilkår, der iøvrigt ikke binder FF til (ex-el. implicit) bestemte partipolitiske/fagpolitiske hensyn. Jeg turde iøvrigt nok se det Frontforum, der skulle tage stilling til grundlaget for et sådant samarbejde, hvor kravet var en bestemt linje i forhold til fagforeninger, kommunistparti etc. etc.

På samme måde i forholdet til primærorganisationerne. Og det for såvidt hele vejen igennem, bortset fra et forhold: Nemlig at disse kan formodes at fremføre med bestemte uddannelses- og videnskabspolitikker og "strategier" for studerende m.v. Disse forhold bliver det før eller siden FFs opgave som helhed at forholde sig til. Derfor er en FF og SR-kritik af Komm. S.-DKP-SF-VS m.v. med hensyn til deres uddannelsespolitikker. Men ikke (på noget der kun kan blive et ideoseret grundlag) disses fagpolitikker, boligpolitikker som sådan. Igen skal jeg ikke udelukke, at der her i et konkret sympatiarbejde eller

i demonstrationssammenhænge etc. bliver grund til fra sag til sag, at FF må søge stilling for eller imod.

De begrænsninger, jeg her har fremhævet for FFs politiske profil som helhed - og vel at mærke ikke for hver enkelt i sit skolings- og projektarbejde, eller for grupper der indgår i sådanne konkrete sammenhænge - må man endvidere forsi, som dynamiske og primært praksisbestemte størrelser. Dvs. ændrer Frontens praksis sig i forh.t. idversø arbejdergrupperinger på afgørende vis, så vil der givetvis hen ad vejen rejse sig problemer af mere generel karakter m.h.t. fælles principper i dette arbejde, fx. publikationspraksis, samarbejdsvilkår etc. Men jeg uoverstrøger, at den Front jeg taler om er Fagkritisk Front og ikke noget andet. Eller rettere: Et FF, der udspiller sig indenfor det, jeg opfatter som dets reale rammebetingelser.

At erkende disse begrænsninger ved FF, er ikke det samme som at bekende dens "unødvendighed". Tværtimod er det forudsætningen for at kunne udstikke retningslinjerne for, hvad det er nødvendigt at foretage sig i Front-regi.

I det små har jeg i det ovenstående forsøgt at lægge nogle retningslinjer til veje for det politiske grundlag, som vore forskellige praksisser stiller krav på. Dette uden at kunne gå i detaljer.

I det følgende skal jeg kort forsøge på samme måde - og ud fra disse betragtninger - at lægge nogle retningslinjer på bordet for de organisatoriske rammer, som disse praksisser stiller krav på. Igen uden at kunne gå i detaljer.

7. Organisatorisk forslag for FF.

Forslaget bygger i det væsentligste på følgende forudsætninger.

a) at det er muligt - og frødmålstjenligt - at skelne mellem de forskellige aktivitetsområder ved fagfronterne på den færdige måde - også reelt organisatorisk, dvs. i forhold til den gruppepraksis, der udspiller sig i mere eller mindre koordineret form ved fagfronterne (dvs. føds-, skolings-, projekt-, og AU-grupper og MM).

b) at det er muligt i FF - som andre steder - at skelne mellem, hvad der er udtryk for bureaukritisering og alm. centralisering via fællesorganer. Centrale fællesorganer er her organer, der på et bestemt aktivitetsområde både repræsenterer, koordinerer og evt. prioriterer i umiddelbar kontakt med fagfrontsgrupperne på dette arbejdsfelt. Bureaukratiske organer er udvækster på sådanne (mer eller mindre direkte) fællesorganer, der varetager sådanne specielle funktioner som et udelegeret og formelt selvstændigt arbejds- og ansvarsområde (i FF specielt i forhold til FFAU). Bureaukrati har altså ikke noget at gøre med om folk sidder på kontor eller ej, derimod med den form hvorunder dette sker. -- Ligeledes må man kunne skelne mellem parlamentariske organer og aktivitetsbestemte fællesorganer. Hvor parlamentariske organer er principielt altomfavnende repræsentationsorganer (på et bestemt område) der over en periode repræsenterer enkeltmedlemmer - som sådanne - beslutnings- og prioriteringsmæssigt, er de andre bestemt af hvilke faktiske aktiviteter og organiserede former, der ligger til grund (i dette tilfælde i fagfronterne). Forsåvidt er det således ikke medlemmerne som enkeltpersoner, men deres aktiviteter og aktive organer, der bliver repræsenteret. (På samfundsmæssigt plan modsvarer det tendentielt forskellen som kommer til udtryk mellem den borgerlige parlamentarisme og "rådsrepræsentation", som den kendes fra rådsocialismen. Eller i forvrangt topstyret tvangsform i korporativismen under fascismen).

Såvidt begreberne.

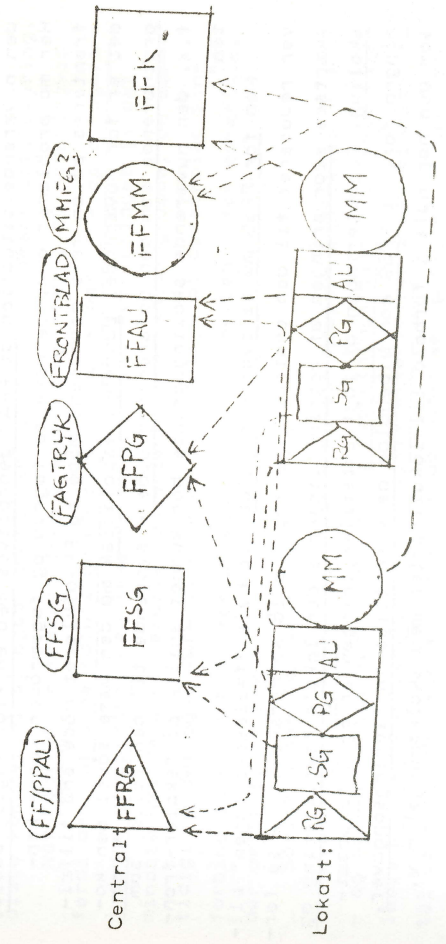
c) at det er faktisk muligt - også indenfor FF - er foretagne grundlæggende omdannelser i de eksisterende organisationsstrukturer, samt at dette forslag ikke ses som et færdigt, umiddelbart beslutningsoplæg, men som en "retningsviser" lagt til diskussion i Fronten.

d) endelig at det er muligt - også i FF - at organisatoriske forslag ikke straks ses som angreb på enkeltpersoner, og at "organisationsrik" ikke affærdiges som unødvendig vægtlægning på formelle rammer "i stedet for at se på faktiske praksisser". For selvfølgelig er der også politik indbygget i de organisationsformer, vi - mere eller mindre bevidst omgiver os med til daglig. Med en egen indflydelse - og inerti.

7.1. Hovedpunkterne i forslaget er:

- 1) at der med udgangspunkt i den skitserede opdeling af hovedaktivitetsområder ved enkeltfronterne dannes (resp. omformes) centrale fælles koordineringsorganer på hvert af disse områder med såvidt mulig repræsentation fra de enkelte fagfronter og/eller tværfagligt emnemæssigt bestemte grupperinger - evt. "sektoralt".
- 2) at disse fællesorganer får en permanent karakter og ingen af deres områder bliver ansvarlige for koordinering og prioritering i relativt selvstændighed af FFAU, som dog i forhold hertil har den overordnede koordinerende og prioriterende funktion.
- 3) at en række af de funktioner, der i dag udføres i forh. t. FFAU lægges ud i en umiddelbar forlængelse af disse organer - tilknytningsformen her afhængig af arbejdsområdets karakter.
- 4) at der oprettes et beslutningsstgende delegeretmøde eller en kongres (her kaldt FFK), hvortil de enkelte fagfronter - og evt. de permanente fællesorganer - sender repræsentanter "efter et eller andet delegeretprincip". Dette kan mødes hvert hele eller halve år el. ekstraordinært for på baggrund af udsendte forslag og materiale og diskussion i lokalfronterne at fastlægge retningslinjer for arbejdet i perioden fremover.
- 5) at FFK opretholdes som et relativt selvstændigt organ, men med evt. nøjere tilknytning til FFAU, med den opgave at kunne gennemdiskutere praksis på forskellige arbejdsområder, og på egne vegne at kunne vedtage henstillinger m.v. til denne. Denne skal naturligvis kunne indkaldes med kortere varsel.

Samlet kan forslaget anskueliggøres på følgende måde (jvf. her figuren for den enkelte fagfront):

7.2. Kommentarer til fællesorganerne og FFAU:

I tilknytning til de nævnte fællesorganer er der via nogle uformelle "boller" hentydet til den række af organer, der allerede fungerer under FFAUs auspicer i dag. Og når jeg har foretaget dem ud på de forskellige fællesorganer skyldes det dels (jvf. afsn. 6.5.) at nogle af deres væsentligste svagheder er at finde i deres manglende direkte faglige relationer, dels at også nogle af fagfronternes væsentligste svagheder består i den manglende koordinering på de specifikke indbyrdes forbundne arbejdsområder.

Endvidere siger erfaringen altså, at FFAU ikke kan - eller skal forsøge - at varetage den direkte koordinering på disse områder og konsekvensen har således været rækken af selvstændiggjorte organer. FFAU har ikke haft ressourcer eller "specialkundskab" til at kunne varetage initiering og koordinering. Men af præcis samme grund bliver AUS funktioner for nuværende en ret udefinerbar mellemløst mellem "vagthund" og baggrundsgruppe, der samtidig skal tage de overordnede beslutninger. FFAUs egentligt "oversigtskabende" funktioner er herved tabt tendentielt af syne i forhold til petitesseafgørelser. Bl.a. derfor den relative selvstændighed for de øvrige organer. Dette må dog forbindes med at disse koordinationsgrupper igen sender repræsentanter til FFAU. Frontbladet (FFEs) rolle i den nuværende fase må være meget central, må fra at være et "tidsrørende" centralt projekt kunne gøres til et effektiviserende og tidsbesparende kommunikationsmiddel med nær tilknytning til AU'erne. Derfor er FFB og så her givet den nøje tilknytning til FFAU, hvad enten så redaktion eller i øvrigt Frontfonden i det omfang dens regi opretholdes).

M.h.t. de øvrige fællesorganer, så er det ikke mindst vigtig i den nuværende situation at FFAU genopføres med en klar faglig basis. Her må problemerne omk. de enkelte fagråd og fagområder kunne konfronteres på en mere permanent måde og FF-afklaret møde end tilfældet er for nuværende. Uddannelsespolitisk må den være såvel den koordinerende som den udførende gruppe - svarende til den rolle, som f.x. den nuværende skolingsgruppe har kunnet spille på "skoler-fronten".

Men for FFSS må tilsvarende gælde, at hvis "fællesskillingen" bliver reduceret til den centrale skoling - o.l. sommerskoling - så forskæftes klarlægningen af retningslinjer i den lokale rekruttering og skoling. Retableringen af fagfrontstilknytningen er også forudsætningen for, at FFSS kan bibeholde de væsentlige initieringsopgaver, som den har haft i forhold til lokalfronter med skolemangel m.v.

Det egentlig nye - og måske umiddelbart set mest problematiske i denne sammenhæng - er forslaget om den centrale projektgruppe. Det er fori der ikke i forvejen er opbygget nogen klar selvstændig strukturering på området, hvor der eksisterer de højst forskelligartede projektgrupper fra mere eller mindre interne læsegrupper til kategorivideredeviklere, realanalysegrupper og eksterne "service"-projekter. Desuden at disse indgår i en række forskellige organisatoriske sammenhænge.

Når jeg på trods af dette har fastholdt, at der må være tale om forsøg på at opbygge en fællesgruppe, skyldes det, dels at jeg finder det væsentligt at få nedbrudt de tendentielt absoluterede skillelinjer mellem "ideologikritik, den videregående kritipolok., realanalyser og "externt servævearbejde" (jvf. også den gamle diskussion om intern og ekstern fagkritik). Dels at de væsentlige første opgaver for en sådan gruppe måtte være rent praktisk at foretage en kortlægning af aktiviteter og indbyrdes formidle materielle og kontakter mellem grupperne. Af samme grund er det væsentligt at fx. Tværfag (øjd, de vægtigste tværgangsprojekter) repræsenteres og fx. også det lokale NSU. Ligesom ved dannelsen af den centrale skolingsgruppe i sin tid, mener jeg også at dette er en forudsætning for at et FFFG kunne få selvstændigt initierende funktioner.

Allt dette betyder naturligvis ikke, at en sådan gruppe ikke kunne arbejde med specifikt emnebestemte undergrupper - som enhver anden centralgruppe må den kunne konstituere sig selv. Desuden, når jeg har foreslået oprettelsen af en sådan gruppe, udspringer det ikke af en tro på at man blot kan stemme sig til dens etablering. Den må naturligvis udspringe af det udtalte behov hos de eksisterende grupper. Jeg finder det imidlertid ofte nok udtalt, omend en del allerede for dækket noget af behovet ind via fx. tværfag, seminarer, så virker disse kanaler altså også som et "skjul" for den almene artikulering.

Når Fagtryk er trukket frem i samme sammenhæng, så naturligvis fordi den har sine naturlige basis af "leverandører" - og aftagere - i denne gruppering. Men ikke fordi jeg finder at forlaget (i det mindste umiddelbart) skulle "underlægges" en sådan gruppe, og samtidig må det også være væsentligt for Fagtryk at opretholde sine forbindelser til FFSS for at kunne svare på de behov for materiale, der artikuleres her.

Såvidt disse fællesorganer set for sig. Hvad angår forholdet til FFAU må disse grupper stå relativt frit - og selvkonstituerende - men med indberetningspligt til FFAU. Ligeledes må FFAU-beslutninger naturligvis efterleves, i det mindste indtil de med tiden kan ændres eller od anden vej omstødes. I den for-

stund kan "sideordningen" ikke opfattes som en kompetencemæssig sidestilling. Men det må betyde at FFAUs opgaver i højere grad må være principdiskussionsforum for koordineringen, og kun i særtilfældene skulle døjt-spørgsmål og afgørelser tages op (fx. et småbevillingspraksis afløses af samlede bevillinger til aktivitetsområderne for længere tidsrum). Kun herigennem kan FFAU blive til et egentligt politiseringsorgan.

7.3. Forholdet lokalt og centralt - kommentarer:

Det skulle på denne baggrund være klart nok, hvorfor spørgsmålet om kompetence mellem lokalfronter og centralfronten ikke er toget op førhen (andet end lapidarisk). Det skal gøres relativt kort: Den "sideløbende" kompetencevej (dvs. fra AU til "undergrupper"), må kombineres med en "nedadgående" kompetencevej (dvs. fra FFAU til lokal-AU). Derimod kan de øvrige fællesorganer kun tillægges en "henstillingsret" i forh. t. deres underafdelinger i fagfronterne. Sagt på en anden måde: I forhold til disse øggnar må den enkelte fagfront selv være suveræn. Det kommer sig igen af, at fagfronterne må betragtes som den organisatoriske og organiserende enhed, der i forh. t. FF som sådan har ret til at forfølge egne delmål (jvf. også eget programmatisk grundlag ved fagfronterne). Og det er naturligvis deres opgave at gå ind i FF - og ud af den - som de "lyster" (forudsat andre fronter da ikke ser noget til hinder for deres tilslutning). Det må dog nok kombineres med, at FFAU formelt kan forbeholde sig ret til at uoverkenne programmæssige ændringer og forsk. organisatorisk samarbejde hos lokalfronterne (naturligvis "midlertidigt" i den forstand at sådanne beslutninger måtte tages op på et delegeretmøde til nøjere vurdering). Reelt må fagfronterne dog have mulighed for at kunne udvikle sig til siderne, dvs. dels at slutte sig til andre fagfronter og indgå i enhedsarbejde fx. tværuniversitært/institutionelt.

Endelig må FFAU kunne bevillige "observatørstatus" til en ny frontdannelser eller opfordre til tilslutning til en eksisterende, hvorimod kun et delegeretmøde vil kunne endeligt anerkende nye "medlemmers" optagelse.

Såvidt lokalfront-centralfront. FFAUs relative styrkelse må således ses i forh. t. fagfronternes iøvrigt autonome stilling. Endvidere i sammenhæng med de relativt selvstændigt fungerende aktivitetsområder.

Det bliver også på baggrund af denne struktur med opbygning af stadig sikrede kanaler for aktiviteterne fra lokalt til centralt hold, at forslaget om medlemsmødets og delegeretmødets el. kongressens status må ses.

7.4. Kommentarer til FFs medlemsmøde og kongres.

De begyndende ændringer i FFIMs status i retning af delegeretprincipper må ses som et resultat af hårdkøbte erfaringer i Fronten, men man må naturligvis se sagen på sin reelle baggrund. Når FF har holdt sig til MM som beslutningsorgan (nu i sin omdannede form med beslutningsseminarer m.m.) har det sin naturlige baggrund i Frontens medlemsfrontsstatus (og for nuv.: en stadig uklar lokalfrontsstruktur og status) - samt i FFs begrænsede størrelse og lokale karakter i AU-sammenhæng. Begge de sidste dele - og især den lokale karakter - er stadig et konkret aktiv som er en vægtig forudsætning bag mit forslag om medlemsmødets videreførelse (i "henstillingsform").

Men på baggrund af, at FF må betragtes som en fagfronternes front er det, forslaget om en besluttende kongres (FFK) kommer frem - og for min skyld må man gerne kalde den såvel delegeretmøde som beslutningsseminar el. lign. - Spørgsmålet kan imidlertid ikke reduceres til en konstatering af, at medlemsmødet har vist sig ubrugelig (ja, til hvad? og hvorfor?). "Ubrugeligheden" må tilskrives det forhold, at det er de enkelte fronter, der er referencepunkt for medlemmerne, ikke mindst under FFs stærkt øgede vækst. Derfor må det også være dette der danner den primære basis for et sådant forslag.

Et FFKs rolle er således praktisk-organisatorisk betinget, for en del, men derfor ikke mindre politisk i sin karakter og af afgørende betydning for politik-udviklingen og dens basering i fagfronterne. Når jeg foretrækker at se den som en halvårlig (eller måske endda hellere helårlig) kongres i ret faste rammer skyldes det dels, at der forud for hvert møde må kunne foregå en grundig debat i fagfronterne. Dels at denne debat må have nogle erfaringer og evalueringer fra igangsatte aktiviteter at bygge på. Dels at et år (mere end et semester) medvirker til kravet om "fremsynethed", dvs. man vil ikke i samme grad være tilbøjelig til at fortabe sig i egne, specifikke foglige planer fra fagfronternes side. Og det må virkeligt være de langsigtede træk, der her skal evalueres, og herudfra må en tidsplan (handlingsprogram) og kursen kunne fastlægges i grader, men ikke i minutter og sekunder. Men naturligvis med mulighed for ekstraordinære indkaldelser.

En ting er at foreslå et "delegeretprincip", et andet er at udforme det konkret. Her finder jeg, at p.gr.a. elefant-mus-strukturen i Fronten ville en regelret basering på fagfrontsmedlemstal være problematisk (f.x. én delegeret pr. påbegyndt 10 medlemmer el. lign.). Snarere et princip a.l. "1 delegeret pr. påbegyndt hhv. 5, 10, 20, 40, 80, 120 etc. medlemmer" kunne tage højde for nogle af de stør-

40

reiserforskelle, der findes i Fronten. Dertil må de centrale fællesorganer have deres særlige repræsentanter med for at kunne redegøre for arbejdet m.v. (spørgsmålet om stemmeret eller ej for dem er flintrende ligegyldigt, hvis de ellers har deres fagbasis i orden).

Problemer ved et formelt delegationsprincip er således flere. For selvom fagfronterne er det naturlige udgangspunkt er også deres tendens til faglig "inokranthet" bekenat, og med mulighed for sære lokalpatriotiske bindinger og evt. forsøg på at "slå sig sammen" for at sikre sig vægt og indflydelse m.v. Det sker allerede nu, ind imellem - og oftest under dække - og fordele ved at få det ind i formelle rammer er bl.a. at der samtidig bliver mulighed for at få det frem i lyset.

At jeg foreslår medlemsmødets opretholdelse som både diskussions- og "mobiliseringsforum" med henstillingsret, hænger sammen med hvad dens væsentligste opgaver har været hidtil: nemlig alle tre dele - diskussion, mobilisering og henstillinger. Den har samtidig et af-fentlighedsaspekt i sig, som "lukkede" diskussionsseminarer ikke vil få. Det er klart, at m.h.t. ennebestemte diskussionsseminarer bør disse til stadighed afholdes - og jeg finder det naturligt i forlængelse af de nævnte fællesorganer. Men dels må disse ofte kunne gå ind på så specifikke og faglige emner, at de ikke kan sammensættes efter nogen klare faglige forebudsregler, desuden har de p.g.r.o. grundigere forberedelse m.v. ofte et træghedsmoment i sig.

Samtidig mener jeg at bl.a. de to sidste medlemsmøder (3. og 7.11.) klargjorde, at selvom man formelt vil skelne mellem "belutningsmøder" og "diskussionsmøder" vil et klart naturligt oltio - ligesom andre forsamlinger - kunne se årsager til at tage "beslutninger" (via afstemninger om forskellige temaer). Sådanne "beslutningers" status må fra begyndelsen være afklaret - nemlig at de "kun" er henstillinger, der ikke kan binde de implicerede m. konsekvenser for deres Frontstatus (f.x. fratagelse af "tillidshverv" og lign.).

Om et M.F.G. bør opretholdes, skal jeg ikke kunne afgøre - jeg ser således intet til hinder for at FFAU påtager sig opgaven (bortset altså fra evt. andre praktiske gøremål). Det må imidlertid være op til medlemsmødet selv (i samarbejde med FFAU) fx. at nedsætte grupper til at forberede bestemte diskussioner og lign.

Et kritikpunkt mod dette organisatoriske forslag vil givet blive:

Hvorfor nu alle disse centrale organer? Men som det skulle være fremgået er faktisk det eneste nye organ projektkoordineringsgruppen (FFPG) - og om man vil Kongressen, men her er medlemsmødet jo allerede blevet oelt i tre. Hvad der væsentligst adskiller dem fra de

41

nuværende centrale organer er den direkte form for fagfrontkontakt. Hvorfor alle disse repræsentationsorganer da? Er det ikke blot en spredning af koordineringsfunktionerne - og dermed styringen - med gode repræsentationsopgaver for fagfronterne? Jo, det er det - blot!

Men det er ikke en spredning eller nogle opgaver som FF som sådan kommer udenom. Faktisk foregår denne spredning i dag. Spørgsmålet bliver primært om FF faktisk effektivt og fagrelateret er i stand til at varetage disse opgaver, eller om det skal forbeholdes de enkeltpersoner, der ser behovet - og skaber enkelte centrale kanaler men stadig fungerer relativt fritsvævende - med de velkendte ulemper, der udspringer heraf.

De væsentlige fordele ved selve princippet omk. faglig relateret er dels dette forsøg på at tage højde for de "bureaukratiske" mangler. Men også at evt. nye aktivitetsområder, der tages op i fagfronterne kan indgå i en sådan struktur med en egen direkte kanal - og der kan principielt tænkes mange fællesorganer.

Og her kommer vi forsvundet til en af de "rationelle kerner", der ligger gemt i SAG-oplægget i FFB 4: En organisation må ikke stivne, men aktiviteterne må have mulighed for "at gro op nedefra". Men i modsætning til SAG-folket, mener jeg ikke at disse aktiviteter blot kan - eller skal - gro op "af sig selv". De skal for at blive politiserede og for at få effekt både have andre aktivitetsområder at relatere sig til og have noget at støtte sig til (hvad enten dette nu er SR el. FF). Intet gror i et vacuum - billedligt og biologisk talt.

1. Afsluttende bemærkninger:

Som lovet - jvf. afsn. 3 - har der ikke været tale om her at fremlægge et "handlingsprogram" eller konkrete handlingsretningslinjer for de enkelte aktivitetsområder (omend flere generelle retningslinjer for FF er foretaget). Det ville imidlertid forudsætte en konkret viden om de forskellige aktivitetsfelter - og deres specifikke udfordringer - som jeg - og vel ingen enkeltperson - sidder inde med.

Når forslagene fremsættes i individuel form og for FF som sådanne dele af det diskuterede i andre fora (bortset fra som sagt, at været fremlagt på et lokalfrontsmøde), så er det ikke fordi jeg her ser noget specielt hensigtsmæssigt. Enkelte evt. misforståelser kunne givet have været rettet via nøjere diskussion. Og efter at have været ude af centralt FF-arbejde i flere år - og for en tid også centralt - bliver informationsbaggrund begrænset - selvom jeg bla. via fævnlig brug af centrale kontorfaciliteter i det små har kunnet følge

det centrale arbejdes udvikling i løbet af perioden og dets vækst fra nærmest "ingenting" til "en masse". Til gengæld skulle det også kunne betragtes som en fordel, at man ikke til daglig er begrævet i de umiddelbare praktiske problemer, der ofte betyder at Frontpropor-tioner ses under disse nære problemers synsvinkel.

Samtidig er oplægget begrundet i den erkendelse at "stærke" or-gåner bliver kun stærke i kraft af lokal styrke - også i Fronten: Da Fronten efter udtrækningen af SR i 1972 stod med måske, formelt set, et af de "stærkeste" AU'er i Frontens historie, der udstyrede sig med diverse undergrupper, der på "egne vegne" iværksatte "hverv-nings"-, "rådsvalgs"-, anti-EF- og extern-fagkritik-kampagner, så var disse aktiviteter magre udkomme og ret hurtige opløsning bl.a. et resultat af aktiviteterne manglende faglige fundering og af den faktisk begyndende spredning ud på enkeltfagfronter af medlemmer og fagkritik. Der var kort sagt ikke meget andet at koordinere end det AU'erne selv fandt på.

I dag står vi i en anderledes velfunderet situation fagligt. Af samme grund skulle sådanne forhold ikke have nogen årsag til at gentage sig - selv i modificeret form. Fagkritisk Front er blevet fagfronternes front. Herved er den også blevet til en potentielt stærk og rød front!

